

Nr 72.

Av fru **Svenson** och herr **Wahlund**, om slopande av gällande förmögenhetsgräns för rätt till fria resor för barn och husmödrar.

Rätten till fria resor för barn jämte vårdare liksom för husmödrar är — förutom barnens ålder och antal barn — beroende av vederbörande familjs inkomst- och förmögenhetsförhållanden. Det till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet får sålunda inte överstiga 2 500 kr. och den skattepliktiga förmögenheten icke överstiga 20 000 kr. Om det beskattningsbara beloppet icke uppgår till mer än 500 kr., föreligger rätt till fria resor oavsett förmögenhetens storlek.

Det torde icke råda någon tvekan om att förmögenhetsgränsen innebär en orättvisa för vissa kategorier av befolkningen, främst företagare inom jordbruket. Åtskilliga jordbrukarfamiljer, vilkas beskattningsbara belopp understiger 2 500 kr., utestängas från rätt till fria sommarresor och fria semesterresor för husmödrar på grund av förmögenhetsspärren. Man kan icke gärna göra gällande att innehavet av förmögenhet härvid innebär en så god ekonomisk ställning, att rätten till fria resor skall mistas. Det är uppenbarligen på det sättet, att för drivande av jordbruk fordras ett visst icke obetydligt kapital, som helt enkelt icke kan undvaras.

I detta sammanhang förtjänar påpekas, att fastighetsvärdena genom den senaste fastighetstaxeringen höjdes med i genomsnitt 30 procent. Det kan visserligen sägas — i enlighet med en lika populär som utbredd uppfattning — att fastighetsägarnas förmögenhetsställning förbättrats, men förbättringen är enbart av formell och icke reell natur. Ökningen av fastighetsvärdena motsvarar nämligen endast i stort sett den försämring av penningvärdet som pågått under de senaste åren. Därtill kommer att priserna på lös egendom haft en viss dragning uppåt, vilken utveckling även den medverkat att öka jordbrukarnas nominella förmögenheter.

Skäl tala sålunda för en ändring beträffande högsta gränsen för den skattepliktiga förmögenhetens storlek. Det kan måhända synas ligga närmast till hands att föreslå en förskjutning uppåt med visst belopp av förmögenhetsspärren. Motionärerna anse emellertid att ett sådant förslag icke är tillfredsställande utan ha i stället stannat vid att förorda ett fullständigt slopande av förmögenhetsgränsen. Det förefaller utan tvivel vara riktigast ur rättvisesynpunkt, att familjer med lika stora inkomster och därmed jämbördiga lev-

nadsvillkor erhålla samma sociala förmåner utan hänsyn till förekomsten av viss förmögenhet. Avgörande för rätten till fria resor bör därför enbart vara det förhållandet, att familjens till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara belopp icke överstiger 2 500 kr.

Under hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta slopa nu gällande förmögenhetsgräns för rätt till fria resor för barn och husmödrar.

Stockholm den 22 januari 1947.

Gärda Svenson.

S. G. W. Wahlund.
